

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 28553.

Kl. 66 a, 7.

The Allbright-Nell Company, Chicago, Illinois.

A 226.5/0

Sposób usuwania resztek szczeciny z oczyszczonych tusz nierogacizny.

Zgłoszono 21 grudnia 1937 r.

Udzielono 30 maja 1939 r.

Pierwszeństwo: 6 maja 1937 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu usuwania resztek szczeciny w oczyszczonych ze szczeciny tusz nierogacizny, w celu dostarczenia spożywcom dokładnie oczyszczonej wieprzowiny.

Załączony rysunek przedstawia sposób według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia szereg kolejnych zabiegów przy wykonywaniu sposobu według wynalazku w osobnej hali rzeźni, fig. 2 — przekrój poprzeczny przez zbiornik do przetwarzania materiału żywicznego, stosowanego przy powyższym sposobie, fig. 3 — widok boczny łba zabitej świni, objaśniający zawiązanie jej ryja ścielnie przed zanurzeniem w żywicznej kąpieli.

Bitą nierogaciznę parzy się najpierw w kadzi *a* w temperaturze około 60°C. Na-

stępnie przepuszcza się ją przez znaną maszynę do skrobania *b*, w której ją się myje i oczyszcza ze szczeciny. Oczyszczoną nierogaciznę doprowadza się następnie na stół *c*; potem zawiesza się ją w znany sposób za tylne nogi na krzyżulcu, który za pomocą haka jest umocowany na bloku *d*. Blok *d* biegnie wzdłuż szyny *e*, celem doprowadzenia tuszy do napędzanego urządzenia wyciągowego *f*. Przed tym jeszcze zaciska się ryj przepaską gumową, a otwory nosa zatyka się bawełną lub podobnym materiałem, aby podczas zanurzenia nie mogła się przez nie dostać ciecz. Urządzenie wyciągowe *f* jest zaopatrzone w rozłączne haki *f'*, które kolejno chwytają bloki *d*. Urządzenie wyciągowe *f* zawiera dwa odsunięte od siebie w bok

łańcuchy bez końca f^2 , które najpierw biorą między siebie tuszę, a po tym przeprowadzają ją poziomo przez koła łańcuchowe g . Następnie tusza opuszcza się w dół, przechodzi przez koła łańcuchowe g^1 , po czym cały kadłub ze łbem za wyjątkiem tylnych nóg, przez które przechodzi krzyżulec, zostaje zanurzony w kąpeli z mieszaniny roztopionej masy żywicznej lub smołowej i od 7,50% do 100% oleju soi lub innego oleju o podobnych wartościach. Należy stosować na kąpiel takie materiały, na które nie wywiera żadnego działania wilgoć tuszy. Tusza zanurza się w kąpeli zasadniczo natychmiast po opuszczeniu maszyny do oczyszczania ze szczeciny, a mianowicie gdy jest jeszcze wilgotna po myciu.

Wężownice ogrzewcze l^2 utrzymują kąpiel stale w temperaturze 149 — 152°C. Łańcuchy wyciągowe f^2 wyciągają następnie tusze z kąpeli ukośnie w górę przez koła łańcuchowe g^2 do kół łańcuchowych g^3 , od których łańcuchy wyciągowe biegną z powrotem do miejsca początkowego. Na poziomej części łańcuchów wyciągowych między kołami łańcuchowymi g^2 i g^3 następuje zdjęcie tusz, a mianowicie zostają one przeniesione na prowadnicę szynową k i następnie przesuwane są wzdłuż niej przez łańcuchy bez końca l , które wystęпами uderzają o klocki d . Tusze pozostają zanurzone w kąpeli mniej więcej około minuty. Ten okres czasu wystarcza do ogrzania tuszy i pokrycia jej zupełnie warstwą około 1,5 mm grubości, krzepnącą po wydobyciu z kąpeli. Podczas gdy tusza porusza się wzdłuż toru przewodniczego k , warstwa powlekająca oziębia się do 60°C. W tej temperaturze robotnik może w mokrych rękawiczkach dotykać warstwy.

Stojący na pomoście l^1 robotnik zaczyna teraz usuwać zewnętrzną warstwę. Przede wszystkim przecina ją wzdłuż wewnętrznych stron nóg tylnych świni aż

do ogona, a następnie zdziera powłokę, będącą jeszcze w stanie kleistym, miękkim i plastycznym, przez tylną część ciała świni, aż nastąpi oddzielenie górnej części powłoki, która zwisa w dół ze środkowej części ciała tuszy. Drugi robotnik, który stoi na podłodze n , ściąga powłokę w dół, gdy jest ona jeszcze całkowita i plastyczna, aż cała powłoka zostanie ściągnięta z tuszy, przy czym powłokę ściąga się zupełnie przez łeb i przednie nogi.

Nadmiar, względnie ściekające krople żywicznej masy, gdy tusza po zanurzeniu w zbiorniku przechodzi nad pomost l^1 , ścieka do koryta m . Do tego koryta m wkłada się również ściągniętą z tuszy powłokę. Z koryta m żywiczna masa dostaje się przez leje m' do zbiornika o , umieszczonego pod podłogą n . Masę w zbiorniku o utrzymuje się w temperaturze około 163 — 166°C i w obiegu kołowym za pomocą pomp p przez rurociągi p^2 i p^1 . Rurociąg p^1 uchodzi do zbiornika i i jest zaopatrzony w przewód przelewowy, utrzymujący zwierciadło cieczy w zbiorniku i na żądanej wysokości. Wyższa temperatura w zbiorniku o służy do wyrównania strat ciepła, które powstają podczas doprowadzania roztopionej masy do zbiornika i . Roztopiona masa utrzymywana jest bez przerwy w obiegu kołowym i płynie ze zbiornika o do zbiornika i , w którym temperatura roztopionej masy, jak już wspomniano, utrzymywana jest stale w granicach 149 i 152°C. We wnętrzu zbiornika o są osadzone pionowe sita o^2 , które zatrzymują zawartą w masie szczecinę. Zbiornik o poddaje się od czasu do czasu oczyszczeniu, przy czym zbiera się pływające nieczystości, pochodzące od oczyszczonych tusz. W tym celu umieszczone jest, jak widać na fig. 2, wzdłuż zbiornika o osobno ogrzewane koryto r , do którego odprowadza się pływające zanieczyszczenia.

Sposób oczyszczania według niniejsze-

go wynalazku zapewnia zupełne usunięcie szczeciny, gdyż oczyszczająca warstwa powłoka całkowicie tuszę. Wilgoć, znajdująca się na powierzchni tuszy pod powłoką, zamienia się wskutek ogrzania w parę, która rozmiękcza korzenie szczeciny, pozostaje w porach skóry. Ulega również rozpuszczeniu łój w gruczołach łojowych, resztki brudu lub drobnoustroje w porach. Tłuszcz, kwasy tłuszczowe i inne składniki, zawarte w łoju, również zostają rozmiękczone przez parę i ciepło. Wskutek tego niepożądana zawartość porów skóry zostaje rozmięczona wraz z korzeniami szczeciny i innymi resztkami, przy czym nieczystości te ulegają wypoceniu, przez co skóra zostaje gruntownie oczyszczona. Wszystkie niepożądane cząstki przylegają do powłoki przy jej usuwaniu, za wyjątkiem tłuszczu i kwasów tłuszczowych, które zapobiegają przyklejaniu się powłoki do skóry, gdy powłoka jest jeszcze w stanie plastycznym. Ta obróbka tusz nierogacizny powoduje jeszcze rozmięczenie szczeciny w tych miejscach, gdzie skóra jest bardzo gruba, jak np. w niektórych miejscach łba, szyi, nóg i grzbietu. Wszystka znajdująca się w tych miejscach szczecina zostaje usunięta równocześnie z usunięciem powłoki. Powłoka bowiem w stanie plastycznym zabiera przy jej ściąganiu wszystkie zawarte w niej i przylegające do niej włosy oraz inne nieczystości.

To dodatkowe usuwanie włosów z tusz istotnie polepsza gatunek wieprzowiny, ponieważ usuwana jest nie tylko szczeci-

na, lecz również inne niepożądane ciała. Skóra staje się jadalna, nabiera lepszego smaku i lepszego wyglądu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób usuwania resztek szczeciny z oczyszczonych tusz nierogacizny, znamieny tym, że oczyszczoną tuszę niezwłocznie po obmyciu zanurza się na krótki czas w roztopionej kleistej masie o tak wysokiej temperaturze, iż wilgoć paruje, a następnie po wyjęciu i podsuszeniu tuszy usuwa się z niej powłokę tej masy, gdy jest jeszcze w stanie plastycznym, przy czym równocześnie zostają usunięte przywarte do tej powłoki włosy i inne zanieczyszczenia.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że roztopioną kleistą masę utrzymuje się przy zanurzaniu tusz w temperaturze około 150°C.

3. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że tusze po wyjęciu z roztopionej masy podsusza się przy temperaturze około 60°C, po czym ściąga się z nich wytworzoną z tej masy powłokę.

4. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że przed zanurzeniem tuszy zatyka się otwory nosa, a ryj zamyka się i zawiązuje.

The Allbright-Nell
Company.

Zastępca: inż. St. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

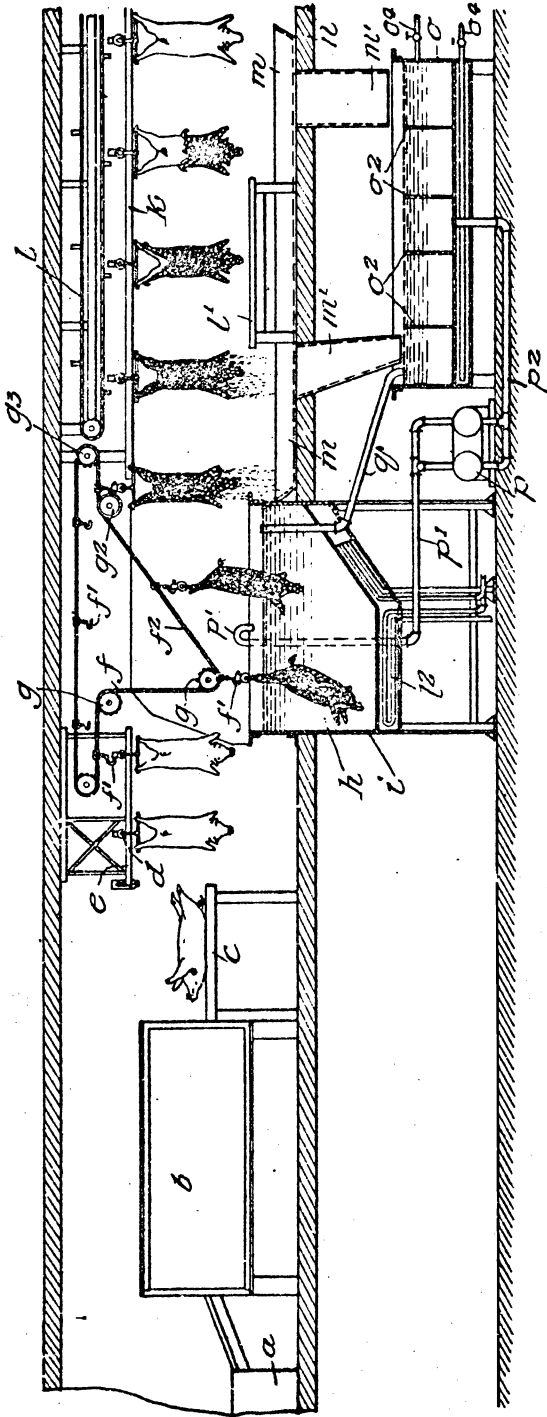

Fig. 2

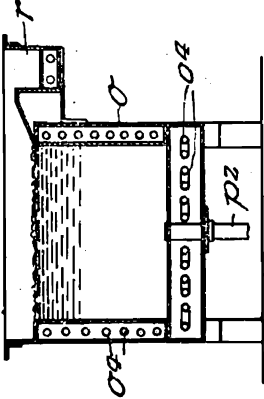

Fig. 3

